

2021/2166(INI)

18.3.2022

UDTALELSE

fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

til Retsudvalget

om bedre regulering: sammen om bedre lovgivning
(2021/2166(INI))

Ordfører for udtalelse: Helmut Scholz

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender opfordrer Retsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over, at Kommissionen i sin meddelelse¹ har til hensigt at gøre tilgangen til bedre lovgivning mere dynamisk og tilpasse den til den videre udvikling; understreger ikke desto mindre, at der først vil blive skabt større klarhed over meddelelsens operationelle aspekter, når retningslinjerne og værktøjskassen for bedre regulering underkastes en revision, som vil blive omhyggeligt gennemgået af Parlamentet; understreger, at der er behov for en lovgivning, som er formålstjenlig, afbalanceret, klar, gennemsigtig og ikke medfører unødvendige administrative og reguleringsmæssige byrder;
2. fremhæver, at den ajourførte værktøjskasse til bedre lovgivning, navnlig princippet om "ikke at gøre væsentlig skade", skal tage hensyn til de omkostninger, der kan opstå som følge af passivitet, navnlig for klimaet og miljøet, samt den sociale dimension og de kumulative virkninger af forsinket handling;
3. glæder sig over, at Kommissionen har givet tilsagn om at gøre bedre brug af strategisk fremsynethed, da dette spiller en central rolle med hensyn til at bidrage til en fremtidssikret EU-politikudformning ved at sikre, at kortsigtede initiativer er baseret på et mere langsigtet perspektiv;
4. anerkender den nuværende tendens, hvor de nationale parlamenter inden for rammerne af protokol nr. 1 og 2 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sigter mod større inddragelse gennem politisk dialog² om Unionens politikker med henblik på at skabe større merværdi for borgerne; anerkender ligeledes anmodninger om en lignende fremadrettet inddragelse af Det Europæiske Regionsudvalg i denne henseende gennem sine initiativudtalelser;
5. understreger, at der er tætte forbindelser mellem gennemførelsen af genopretningspakken NextGenerationEU med det formål at sikre større modstandsdygtighed i EU's samfund og EU-institutionernes behov for at nå ud til Unionens borgere for at styrke bevidstheden om den grundlæggende karakter af disse politiske opgaver og gennemførelsen heraf; mener, at et sådant opsøgende arbejde i sidste ende bør bidrage til en mere fleksibel og mere effektiv interinstitutionel beslutningstagning, der er i stand til at reagere på en robust og beslutsom måde på erfaringerne fra pandemien;
6. glæder sig over bestræbelserne på at konsolidere høringsprocessen og tilsagnet om at aflægge rapport om hver offentlig høring senest otte uger efter dens afslutning; opfordrer til bedre systematiske vurderinger af offentlige høringer og til, at Kommissionen øger sine outreachaktiviteter og foranstaltninger for at fremme større

¹ COM(2021)0219.

² Baseret på Kommissionens meddelelse "En dagsorden for EU's borgere – et resultatorienteret EU", COM (2006)0211.

deltagelse; opfordrer Kommissionen til at samarbejde bedre med sine repræsentationer i medlemsstaterne, med rådgivende organer på EU-plan og med nationale myndigheder med henblik på at formidle flere oplysninger om offentlige høringer;

7. efterlyser større gennemsigtighed i høringsprocessen og opfordrer til, at sammenfattende rapporter om høringerne offentliggøres og stilles til rådighed på alle EU-sprog og også gøres tilgængelige for personer med handicap;
8. understreger, at artikel 10, stk. 3, i TEU anerkender deltagelsesdemokrati som et af EU's vigtigste demokratiske principper og således understreger, at beslutninger skal træffes så tæt på borgerne som muligt, idet det er absolut nødvendigt for at øge borgernes tillid til EU-institutionerne; mener derfor, at EU's deltagelsesdemokrati kræver støtte til alle borgere og en forbedring af deres adgang til valg- og deltagelsesmuligheder i og uden for EU-kanalerne; mener, at denne bottom-up-deltagelsesdagsorden bør kunne supplere, men ikke erstatte, det repræsentative demokrati i EU;
9. bemærker EU-borgernes hastige udvikling i forståelsen af indvirkningen fra EU's forvaltning på deres dagligdag og på den fremtidige udvikling på baggrund af et informationssamfund, der i stigende grad er styret af sociale medier, hvilket fremskynder og øger bevidstheden om, hvordan EU's beslutningsproces fungerer, og stiller krav til EU's forvaltning; gentager, at der er behov for fuldt ud at inddrage borgerne i EU's beslutningsproces ud over valghandlinger og andre eksisterende kanaler og instrumenter på en måde, der tager hensyn til hele den politiske cyklus; gentager betydningen af effektive deltagelsesmekanismer og sin opfordring til etablering af permanente deltagelsesmekanismer i overensstemmelse med sin beslutning af 7. juli 2021³ og understreger behovet for at etablere dem på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder de nødvendige redskaber til passende horisontal og vertikal koordinering mellem institutioner på forskellige niveauer; mener, at disse mekanismer kan bygge på, men ikke være begrænset til, online politiske debatplatforme, ungdomshøringer og en fortsættelse af borgerpanelerne; støtter oplysningsaktiviteter for disse mekanismer, såsom, men ikke begrænset til, Kommissionens, Rådets formandskabs og Parlamentets borgertimer og borgerdialoger med henblik på yderligere at lette og inddrage borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces; mener, at sådanne mekanismer bør integreres og blive en del af den interinstitutionelle dialog, der fører til udarbejdelsen af Kommissionens årlige arbejdsprogram;
10. understreger, at et styrket informationsniveau angående borgernes bekymringer vil hjælpe EU-institutionerne i deres bestræbelser på at være lydhøre over for disse bekymringer i henhold til Unionens centrale principper om repræsentativt demokrati;
11. opfordrer institutionerne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sårbare personer såsom personer med handicap deltager i EU's beslutningsproces; understreger, at det er nødvendigt at give alle borgere bedre adgang til information; mener, at der bør iværksættes flere offentlige høringer rettet mod bestemte grupper såsom børn, unge eller ældre; opfordrer alle EU's beslutningstagere til at tage hensyn til interessenternes input og sikre en effektiv opfølgning i de efterfølgende beslutningsprocesser;

³ EUT C 99 af 1.3.2022 s. 9.

12. understreger, at det er nødvendigt, at Parlamentet har adgang til en mundtlig eller skriftlig oversættelse i alle faser af lovgivningsprocessen og på alle EU's officielle sprog;
13. understreger, at der er behov for evidensbaseret lovgivning, omfattende konsekvensanalyserapporter og dybtgående analyse af alle tilgængelige data; opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigthed i beslutningsprocessen;
14. fremhæver og beklager den anerkendte mangel på konsekvensanalyser af flere centrale lovgivningssager, som kun delvist kan tilskrives covid-19-pandemien; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at offentliggøre et arbejdsdokument sammen med forslaget eller senest tre måneder efter dets offentliggørelse; understreger, at det er nødvendigt at foretage en omfattende vurdering af virkningerne af covid-19-pandemien og den dertil knyttede lovgivning, og efterlyser passende løsninger og politikker til at begrænse de negative virkninger af pandemien;
15. mener, at konsekvensanalyser skal offentliggøres umiddelbart efter udarbejdelsen og ikke afvente, at det politiske forslag fremlægges, således at der sikres større gennemsigthed med hensyn til, hvordan beslutninger træffes på EU-plan, som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) i sag C-57/16P, ClientEarth mod Kommissionen; minder om tilsagnet fra alle tre institutioner om at forpligte sig til systematisk at overveje at anvende revisionsklausuler i lovgivningen med henblik på at foretage efterfølgende evalueringer;
16. understreger, at konsekvensanalyser aldrig bør erstatte politiske beslutninger eller unødigt forsinke lovgivningsprocessen; mener, at konsekvensanalyser i lige høj grad skal fokusere på evalueringen af økonomiske, sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser, navnlig for så vidt angår Kommissionens forslag, og at, hvis det er relevant, følgerne for borgernes grundlæggende rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd skal vurderes;
17. anerkender behovet for, at medlovgiverne foretager konsekvensanalyser i forbindelse med væsentlige ændringer af lovgivningsforslag i overensstemmelse med punkt 15 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁴ (IIA om bedre lovgivning); forpligter sig til at indføre interne procedurer for udarbejdelse af egne konsekvensanalyser af væsentlige ændringer; forpligter sig til, at Parlamentets udvalg fuldt ud udnytter muligheden for at anmode om ekspertrådgivning i forbindelse med sådanne ændringer; efterlyser tilstrækkelige ressourcer til Parlamentets tjenestegrene, der understøtter medlemmernes muligheder for at forbedre deres indsats som medlovgivere, som f.eks. Parlamentets Direktorat for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi;
18. understreger endvidere, at konsekvensvurderinger er et redskab, der skal hjælpe med at nå frem til velinformerede afgørelser under den lovgivningsmæssige beslutningsproces og ikke må føre til unødige forsinkelser i beslutningstagningen eller hindre politiske beslutninger i forbindelse med den grønne og digitale omstilling for at imødegå globale udfordringer; fremhæver, at disse processer bør tage hensyn til økonomiske, miljømæssige, ligestillingsrelaterede og sociale virkninger på integreret og afbalanceret vis og gøre brug af såvel kvalitative som kvantitative analyser, samt at de bør forholde

⁴EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

sig til omkostningerne ved manglende harmonisering på EU-plan; minder om, at en regulering, der er "fremtidssikret", bør omfatte vedtagelse af en "tænk bæredygtighed først"-tilgang i retningslinjerne for bedre regulering;

19. opfordrer til udvikling af konsekvensmarkører for specifikke spørgsmål såsom indvirkninger på sårbare grupper; roser UNICEF's forslag om en børnemarkør, der evaluerer politikernes indvirkning på børn, og opfordrer til, at der udvikles lignende mekanismer på andre politikområder;
20. understreger, at SMV'erne i EU spiller en afgørende rolle i vores økonomi; gentager, at der skal lægges særlig vægt på SMV'ernes omkostninger til administration, tilpasning og overholdelse, når der foretages konsekvensanalyser, navnlig ved at anvende en effektiv SMV-test; beklager, at den hidtil ikke har været anvendt tilstrækkeligt;
21. er overbevist om, at hensyntagen også til manglende lovgivning på EU-plan (de såkaldte omkostninger ved manglende EU-tiltag) er en vigtig kilde til fortælling og forståelse, når det drejer sig om at håndtere de tilgængelige værktøjer til bedre regulering;
22. minder om, at det er nødvendigt at anvende konsekvente principper for udarbejdelse af lovgivning, navnlig gennemsigtighed, ansvarlighed samt klarhed og præcision, i overensstemmelse med de principper, der er anerkendt i EU-Domstolens retspraksis;
23. mener, at ensartede sprogversioner på de officielle EU-sprog er en afgørende forudsætning for, at domstolene og EU's og medlemsstaternes myndigheder kan fortolke den nuværende lovgivning pålideligt, og mener, at de derfor er et vigtigt bidrag til en ensartet anvendelse og håndhævelse af EU-retten; opfordrer institutionerne til i væsentlig grad at opfylde disse krav i fremtidig lovgivning;
24. opfordrer institutionerne til at intensivere bestræbelserne for at oprette en særlig og brugervenlig fælles register over igangværende lovgivningssagers status som vedtaget i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning;
25. minder om alle tre institutioners tilsagn om at oprette et sådant fælles lovgivningsregister for at skabe mulighed for øget gennemsigtighed i lovgivningsprocessen og give borgerne og både den informerede og den brede offentlighed mulighed for at følge udviklingen i lovgivningstekster på en klar og omfattende måde; insisterer på, at det er nødvendigt at gøre denne fælles portal fuldt operationel og gennemsigtig inden udgangen af 2022;
26. beklager den vedvarende mangel på gennemsigtighed i Rådets beslutningsproces og praksisen med at overklassificere dokumenter og anvende en alt for bred fortolkning af undtagelserne fastsat i forordning (EU) nr. 1049/2001, navnlig med henblik på at beskytte beslutningsprocessen og beskytte juridisk rådgivning, hvilket er i strid med princippet om den mere tungtvejende offentlige interesse i udbredelsen af relaterede dokumenter; mener, at anvendelsen af fortrolighedsundtagelser i forbindelse med Rådets dokumenter bør foregå i et sammenhængende system med eksternt tilsyn og i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis; opfordrer de tre institutioner til at sikre en fremsynet og konsekvent anvendelse af ovennævnte forordning, der giver passende adgang til dokumenter, forudsat at de vedrører spørgsmål om politikker,

aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens ansvarsområde;

27. er af den opfattelse, at reglerne om aktindsigt i Rådets aktiviteter bør være lige så gennemsigtige som Parlamentets regler herom; understreger i denne forbindelse, at de holdninger, der forsvares af medlemsstaternes repræsentanterne allerede i Rådets arbejdsgrupper, bør offentliggøres, således at borgerne, medierne og civilsamfundet kan få kendskab til, hvilken holdning deres regering har indtaget på deres vegne på EU-plan, og således at dette bidrager til at styrke de nationale parlamenters kontrol med EU's beslutningstagning, hvilket bør gælde alle beslutninger, lige fra lovgivningssager til gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter;
28. påpeger, at organer med en endnu mindre grad af gennemsigtighed såsom Eurogruppen som et første skridt bør være underlagt Rådets forretningsorden, således at afstemningsprocedurer, protokoller, resultater og stemmeforklaringer og gruppens forhandlinger gøres offentligt tilgængelige;
29. mener, at EU har brug for at udvikle en mere ambitiøs politik om aktindsigt og sikre en bedre anvendelse af de nuværende regler, herunder for dokumenter vedrørende interne forhandlinger, trilogforhandlinger og internationale forhandlinger; minder om, at indskrænkninger i aktindsigten, navnlig i forhold til lovgivningsmæssige dokumenter, ifølge Den Europæiske Ombudsmand bør være undtagelsen og begrænses til det absolut nødvendige; minder desuden om, at gennemsigtighed og offentlighed omkring en igangværende lovgivningsprocedure er et iboende element i lovgivningsprocessen og derfor kan anvendes, når det gælder aktindsigt i forbindelse med triloger, således som det er fastslået af EU-Domstolen i dens retspraksis, navnlig sag T-540/15, *De Capitani mod Europa-Parlamentet*; tilføjer endvidere, at åbenhed og gennemsigtighed giver større legitimitet og skaber større tillid til Den Europæiske Unions demokratiske lovgivningsproces;
30. opfordrer til hasteforanstaltninger, der kan skabe større gennemsigtighed omkring de afgørelser, der træffes i traktatbrudssager;
31. mener, at EU-lovgivningen altid bør være formålstjenlig, stå i et rimeligt forhold til formålet og sigte mod at pålægge borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, den mindst mulige byrde; gentager, at det er nødvendigt at undgå unødvendige byrder med hensyn til administration, tilpasning og overholdelse i forbindelse med udformning, omsætning og gennemførelse af EU-retsakter;
32. fastholder, at en effektiv gennemførelse af EU-lovgivning er afgørende for at øge borgernes tillid til EU's politik og institutioner; minder om, at en sådan gennemførelse i henhold til artikel 197 i TEUF skal betragtes som et område af fælles interesse for medlemsstaterne, og understreger, at det er nødvendigt, at de undgår overregulering i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivning; understreger, at en sådan overregulering ofte skaber yderligere byrder i henseende til administration eller overholdelse, navnlig for SMV'er; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats på nationalt plan med hensyn til bedre regulering og at undgå unødvendige byrder, når EU-lovgivning skal gennemføres; mener ikke desto mindre, at princippet om bedre regulering ikke bør forhindre medlemsstaternes parlamenter i at opretholde eller træffe mere ambitiøse foranstaltninger i tilfælde, hvor der kun er fastsat minimumsstandarder i

EU-retten;

33. gentager, at en effektiv håndhævelse af EU-lovgivningen er en central del af dagsordenen for bedre lovgivning; påpeger, at overdrevne reguleringsmæssige byrder for borgere og virksomheder ofte må tilskrives medlemsstaternes problemer med at overholde forskrifterne; opfordrer Kommissionen til at håndhæve EU-lovgivningen fuldt ud og uden unødigt forsinkelse og til at udnytte alle tilgængelige værktøjer; understreger, at Kommissionens håndhævespolitik skal være mere forudsigelig og gennemsigtig og styrke retssikkerheden for alle interessenter;
34. støtter det forhold, at Kommissionen sigter mod at kompensere for nyligt indførte byrder ved at aflaste borgere og virksomheder for tilsvarende byrder på EU-plan inden for samme politikområde; bemærker, at "en ind, en ud"-tilgangen sigter mod at styrke REFIT-programmet ved at udvide det ud over de byrder, der er forbundet med nuværende retsforskrifter, til også at omfatte byrder fra ny lovgivning samt håndtering af den akkumulerede byrde på hvert politikområde; opfordrer Kommissionen til grundigt at undersøge, hvordan ny lovgivning overlapper de nuværende love og bestemmelser; advarer ikke desto mindre om, at denne tilgang ikke bør føre til en rent mekanisk anvendelse, som kan resultere i et overdrevent fokus på reguleringsmæssige byrder og kan føre til, at der ikke tages hensyn til fordele, eller at det får negativ indvirkning på opfyldelsen af andre legitime politiske mål; mener, at denne tilgang også bør tage hensyn til de potentielle virkninger af ophævelsen af lovgivning, der allerede er gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivningsmæssige rammer; gentager i denne sammenhæng, at der er behov for omfattende EU-høringer på europæisk, nationalt og lokalt plan, og understreger, at det er nødvendigt at foretage omfattende evalueringer af den politiske indvirkning på alle niveauer med henblik på at tackle disse potentielle udfordringer;
35. er af den faste overbevisning, at bedre regulering er nødvendig for at sætte EU i stand til at nå de mål, der er fastsat i den grønne pagt; glæder sig over, at Kommissionen i sin meddelelse har givet tilsagn om at samarbejde med medlemsstaterne, regionerne og de vigtigste interessenter om at fjerne hindringer og bureaukrati, der stiller sig i vejen for den grønne omstilling; understreger betydningen af efterfølgende evalueringer af klimalovgivningen for at sikre, at EU opfylder sine forpligtelser;
36. minder om betydningen af at opretholde tæt kontakt mellem medlovgiverne forud for interinstitutionelle forhandlinger, herunder ved regelmæssigt at indbyde repræsentanter for andre institutioner til uformelle drøftelser i overensstemmelse med den forpligtelse, der er skitseret i punkt 34 i IIA om bedre lovgivning; beklager, at dette tilsagn ikke har givet anledning til nye samarbejdsstrukturer og heller ikke til systematisk praksis for at lette en sådan udveksling; foreslår, at medlovgiverne når til enighed om en kodeks for god praksis i denne henseende;
37. opfordrer til en revision af IIA om bedre lovgivning med henblik på at integrere en permanent mekanisme for høring af borgerne i den proces, der fører til udarbejdelsen af Kommissionens årlige arbejdsprogram;
38. henleder Rådet og Kommissionens opmærksomhed på anbefalingerne fra Parlamentets fokusgrupper, der fremhæver behovet for at revidere Parlamentets forretningsordens

artikel 132 og artikel 166 om adgang til Rådets og Kommissionens mødesale, således at medlemmerne kan overvære eller blive hørt på møder i Rådets arbejdsgrupper, Coreper eller Rådet;

39. understreger, at en parlamentarisk initiativret er et vigtigt element i det repræsentative demokrati på medlemsstatsniveau, og mener, at det er nødvendigt at styrke medlemmerne af Europa-Parlamentet som direkte repræsentanter for EU-borgerne ved at styrke deres ret til at forme EU's lovgivningsmæssige dagsorden; glæder sig over, at Kommissionens formand har givet tilsagn om at støtte Parlamentets initiativret og om altid at reagere med en lovgivningsmæssig retsakt på anmodninger i henhold til artikel 225 i TEUF; opfordrer Rådet og Kommissionen til at fjerne eventuelle hindringer for Parlamentets mulighed for at udøve sine beføjelser til at foreslå lovgivningsinitiativer; mener, at rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen bør revideres med henblik på at gøre det lettere at udøve denne ret; understreger, at det er nødvendigt også at afklare forskellene mellem de forskellige typer af Parlamentets betænkninger og præcisere, hvilke foranstaltninger Kommissionen bliver anmodet om i betænkningerne;
40. påpeger, at bedre lovgivning kræver effektive lovgivningsprocedurer, der kan bidrage til at afslutte EU's beslutningsprocedurer inden for en passende tidsramme; beklager, at de særlige lovgivningsprocedurer, der er fastsat i traktaterne, alt for sjældent er blevet gennemført med succes på grund af Rådets manglende engagement og manglen på effektive proceduremæssige retningslinjer;
41. anbefaler, at den lovgivningsproces, der følger af den lovgivningsmæssige initiativret, der er tillagt Parlamentet i henhold til traktaterne, skal omfatte en anmodning om fastlæggelse af en lovgivningsmæssig tidsplan for de pågældende initiativer, i lighed med den almindelige lovgivningsprocedure; understreger endvidere, at en sådan særlig lovgivningsprocedure skal overholde bestemmelserne i IIA om bedre lovgivning vedrørende den institutionelle forpligtelse for alle tre institutioner til at forhandle og gøre dette i overensstemmelse med princippet om gensidigt loyal samarbejde i artikel 13, stk. 2, i TEU;
42. mener, at der i sager, hvor Parlamentet udøver initiativret, såsom sager vedrørende forordninger om dets egen sammensætning, valg af dets medlemmer og de generelle betingelser for udøvelsen af dets opgaver og Ombudsmandens statut samt oprettelsen af midlertidige undersøgelsesudvalg, bør overvejes foranstaltninger i en fremtidig interinstitutionel aftale for at undgå, at vigtige institutionelle sager blokeres;
43. mener, at Parlamentet i forbindelse med revisionen af traktaterne bør gives lovgivningsinitiativret, da det er den eneste direkte valgte institution;
44. glæder sig over drøftelserne i konferencen om Europas fremtid om borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces; fremhæver navnlig anbefalingerne fra borgerpanel 1, navnlig anbefaling 35, 36, 41, 46 og 48, samt fra borgerpanel 2, navnlig underområde 2.1, nr. 10 og 11; underområde 3.1, nr. 16; underområde 4.1, nr. 24, og underområde 4.2, nr. 29 og 32, og underområde 5, borgernes deltagelse, navnlig nr. 39 heri; understreger behovet for en meningsfyldt hensyntagen til anbefalingerne i den endelige rapport om konferencen, som vil blive udarbejdet af bestyrelsen i samarbejde med konferencens

plenarforsamling på grundlag af plenarforsamlingens debatter om anbefalingerne fra de nationale borgerpaneler og EU-borgerpanelerne samt input fra den flersprogede digitale platform; mener, at panelernes anbefalinger klart viser, at borgerne efterlyser større gennemsigtighed i den offentlige debat i EU samt mere opsøgende arbejde og et bedre informationsniveau fra EU-institutionernes side gennem aktiv brug af alle kommunikationskanaler, samtidig med at der lægges vægt på de sociale mediers rolle, som bør følge beslutningstagningen i EU, herunder lovgivningsprocesserne; opfordrer Kommissionen, Rådet og Parlamentet til at gennemføre konferencens endelige konklusioner på grundlag af anbefalingerne fra borgerpanelerne i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i traktaterne;

45. understreger, at det er nødvendigt at overveje spørgsmålet om initiativretten på konferencen om Europas fremtid, eftersom det ville styrke EU's demokratiske legitimitet og give EU-borgerne større indflydelse;
46. mener, at udviklingen af nye former for digitaliseringsprocesser i beslutningstagningen i alle tre institutioner er en væsentlig udfordring og en mulighed for at styrke EU-lovgivningens kvalitet i den digitale tidsalder; mener, at de tre institutioners forpligtelser vedrørende en sådan udvikling bør identificeres klart og medtages i en revideret IIA om bedre lovgivning; opfordrer lovgiverne til at anvende digitalisering for at undgå overbureaukratisering for at lette deres lovgivningsarbejde samt de folkevalgtes demokratiske udtryksform.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	16.3.2022
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 3 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Charles Goerens, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, László Trócsányi, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jorge Buxadé Villalba, Nathalie Colin-Oesterlé, Sophia in 't Veld, Nikolaj Villumsen

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I RÅDGIVENDE UDVALG**

22	+
PPE	Nathalie Colin-Oesterlé, Brice Hortefeux, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Renew	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Sophia in 't Veld
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

3	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Jacek Saryusz-Wolski
NI	László Trócsányi

3	0
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi